

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ

РѢкъ 1893.

Выдано 16. Сѣчня

Ч. I.

Ч. 1.

Ч. 184.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ,

Божю Милостію и св. Апостольского Престола благодатію Митрополитъ Галицкій, Архіепіскопъ Львѡвскій, Епископъ Каменецкій, Его ц. и к. Апостольского Величества дѣйствительный тайный Совѣтникъ, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской думы державной, Віцемаршалокъ и Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскѡмъ, Докторъ св. Богословія и пр. и пр.

ЮЛІАНЪ ПЕЛЕШЪ,

Божю Милостію и св. Апостольского Престола бгагодатію Епископъ Перемыскій, Самборскій и Сяноцкій, Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскѡмъ, Докторъ св. Богословія и пр. и пр.

ЮЛІАНЪ рыцарь КУИЛОВСКІЙ,

Божю Милостію и св. Апостольского Престола благодатію Епископъ Станиславѡвскій, Шамбелянъ Его Святости Льва XIII. Папы Римского, Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскѡмъ и пр. и пр.

Всечестному Священству и Вѣрнымъ Нашимъ Діеце-
зіи миръ и благодать о Господѣ нашѡмъ Іисусѣ Христѣ.

Сповняючи обовязокъ пастырскій, Господомъ нашимъ Іисусомъ Христомъ на Насъ вложеный, довжнй Мы поручене Намъ стадо вѣрныхъ не лише вести на здорову нашу духовну, яку Господь и Спаситель нашъ зложивъ въ св. своей Цер-

квѣ, але такожъ хоронити то стадо ѿтъ шкѣдливои поживы духовной, противной св. вѣрѣ и честнотѣ христїанскѣй.

Противникъ царства Божого на земли рѣжныхъ уживае орудїй, щобы тому царству нанести шкѣду. Найнебезпечнѣйшимъ однакожъ орудїемъ такимъ въ нашихъ часахъ суть письма, котрї ширять засады противнї науцѣ Христа Спасителя, пѣдкѣпують св. вѣру и ширять невѣрство, або рѣвнодушнѣсть религїйну. И якъ зъ одной стороны радуємося, коли чуємо, що середѣ народу нашего ширить ся грамотнѣсть и пѣдноситъ ся просвѣта черезъ закладанье шкѣлъ и читальнь, бо чоловѣкъ грамотный и просвѣченный скорше и лучше порозумѣе правды вѣры, красоту и стѣйностъ честноты, лучше зможе Бога хвалити и выповняти свои обовязки, скорше збумѣе собѣ дати ралу въ своихъ пригодахъ житья и поправити свою долю; такъ зъ другой стороны побоюємо ся, щобы въ руки нашихъ людей не дѣставали ся письма, що пѣдкѣпують св. вѣру и честноту христїанську. На жалѣ сказати мусимо, що, якъ зачуваемо, дѣйстно дѣстають ся въ руки нашихъ людей такї шкѣдливи письма, котрї пѣдрывають въ народѣ св. вѣру, пѣдкѣпують повагу священства, ворожо выступаютъ противъ св. Церкви и захитати можуть соединенье нашего руского народу съ св. Церквою римскою

До такихъ то писемъ належать: „*Народ, Хлѣборѣб, Галицкая Русь*,“ и прочї того самого духа. „*Хлѣборѣб* и *Народ*“ суть органами партїи такъ званої радикальной, они выступаютъ ворожо супротивъ св. вѣры Церкви и священства. Засады въ нихъ голошенїи суть небезпечнї, бо, коли якїй народъ стратить св. вѣру, той дорогїй скарбѣ, безъ которого чоловѣкъ ани вѣчно ани дочасно щасливимъ бути не може, то, чимъ же ѡнъ стане ся, якъ не лютымъ звѣремъ, котрый улягаючи побуженью своихъ похотей и пристрастей — послѣдну цѣль своего житья бачить лишь въ заспокоенью тыхъ же и не зжахне ся передъ нїякими средствами, котрї лишь до того послужити можуть, щобы вдоволити своему потягови до уживанья. Чоловѣкови безъ вѣры не есть ничъ святе, ѡнъ не узнае жадной поваги ани Божой ани людской. Загальнїй безладъ и вызысканье слабшого були бы конечнымъ наслѣдкомъ такого стану.

Часописи зновъ „*Галицкая Русь*“ и другї подобнї, хотъ не ширять прямо засадъ безрелигїйныхъ и неморальныхъ, однакожъ своими величанїями и похвалами схисмы взагалѣ а россїйской въ особенности, тенденцїйнымъ пѣдношеньемъ богослуженїй, обходѣвъ и особѣ церкви россїйской, звеличаньемъ особѣ спроне вѣрившихъ ся Церквѣ католицѣй и принявшихъ схисму, частымъ неоправданнымъ выступованьемъ супротивъ Іерархїи церковной католицкой, а вкѣнци оказованьемъ бѣольшой прихильности до церкви всхѣдной несоединеной, нѣжъ до Церкви католицкой и до соединенїя, могутъ въ народѣ нашѣмъ охолодити привязанье до св. католической Церкви, захитати соединенье съ Римомъ, засѣяти рѣвнодушнѣсть религїйну а навѣтъ ослабити патрїотичнї чувства Русинѣвъ.

Зъ тыхъ отже причинъ Мы памятнї на слова св. Павла: „Внимайте убо себѣ и всему стаду, въ немъ же Духъ святыи васъ постави епїскопы пасти церковь Господа и Бога, юже стяжа кровїю своею“ (Дїян. 20, 28.) уважаємо за свѣй обовязокъ звернути увагу ВЧ. Духовенства на высше реченїи письма, заказати читанье и розпространенье тыхъ же и вѣзвати Всеч. Душпастырѣвъ, щобы пѣдъ строгию ѡтвѣчательностїю ихъ совѣсти перестерѣгали и хоронили порученыхъ собѣ вѣрныхъ передъ читаньемъ тыхъ же а именно, щобы при поданѣй собѣ нагодѣ поясняли имъ згубнїи напреди реченыхъ

часописей и поучали ихъ, на яке небезпеченство выставляють ся душѣ ихъ и якъ провиняють ся передъ Господомъ Богомъ, коли тѣ часописи читають, и підпомагають. Особливожь най Всеч. Душпастирѣ, звернуть бачнѣсть свою на читальнѣ и на шкѣльну молодѣжь и най доложать всеи старанности, щобы выше реченыхъ часописей и иншихъ писъмъ такого напряду не допустити до читальнѣ и до рукъ молодѣжи. Гдѣбы однакожь своимъ личнымъ впливомъ сего зрѣбити не могли, то най донесуть взглядному Ординаріатови, котрый обдумае, якихъ бы ужити мѣрь, щобы лиху запобѣгти

А щобы зновъ заходы душпастиря були успѣшнѣ, довженъ онъ самъ дати зъ себе примѣрь и тыхъ часописей и писъмъ самъ не держати и не пренумеровати, держачи ся слѣвъ св. Іоанна (II. I. 10.): „Всякъ переступаяй и не пребываяй въ ученіи Христовѣ, Бога не имать . . . . Аще кто приходитъ къ вамъ и сего ученія не приносить, не приѣмлите его въ домъ, и радовати ся ему не глаголите. Глаголяй бо ему радоватися, сообщается дѣломъ его злымъ.“ Се зарядженъе Наше що до заказу повысшихъ газетъ и писъмъ позѣстае въ своей силѣ навѣтъ на тогды, — коли бы реченіи письма свою назву змѣнили, однакожь напряду той самъ заховали, — и то ажъ до Нашого выразного ѣткликанья сего заказу. — Всеч. же Урядамъ деканальнымъ накладемы на совѣсть, щобы они при дек. осмотрахъ особенну на сю точку увагу звертали и о спостереженѣмъ въ тѣмъ напрудѣ непорядку въ справозданьяхъ своихъ взглядному Ординаріатови донести не залишили и то пѣдъ особистою ѣтвѣчательностію.

Дано въ Львовѣ дня 22. Студня 1892.

СИЛЬВЕСТЕРЪ,
Митрополитъ.

ЮЛІАНЪ,
Епископъ Перемыскій.

ЮЛІАНЪ,
Епископъ Станиславѣвскій.

Отъ Еп. Ординаріата.
Перемышль, дня 10. Сѣчня 1893.

Ч. 2.

На численнѣи запытанья въ справѣ новой правописи въ книжкахъ шкѣльных завести ся маючи — повѣдомляемъ Всечестн. Духовенство, що Ординаріаты въ справѣ впровадження новой правописи до шкѣль не мали жадной участи, ани не були въ положенію, якій будь впливъ мати. Ординаріаты не выдаютъ однакожь потребы змѣняти дотеперѣшну ними уживану правопись руску т. е. етимольогично-фонетичну, и позаякъ та есть вѣковымъ уживаньемъ освящена, не зрывае союза съ Церквою и есть зовсѣмъ ѣтвѣтна до ѣтданья питоменностей языка малоруского, прото такъ Ординаріаты якъ и Консисторіи въ своемъ урядованію будутъ держати ся и на дальше дотеперѣшной правописи такъ званой етимольогично-фонетичной.

Препоручае ся протое такожь и Всечестнымъ ОО. Деканамъ и Душпастирямъ, щобы они въ своихъ урядовыхъ перепискахъ, справозданьяхъ, донесеньяхъ

Ч. 184.

Спѣльне оповѣщенъе всѣхъ трѣхъ русскихъ гал. ординаріатѣвъ въ справѣ правописи руской.

и грамотахъ зъ одной стороны держали ся чистого народно-русского языка — зъ другой же стороны уживали дотеперѣшной правописи етимольогично-фонетичной.

Отъ гр. кат. Ординаріятѣвъ.

Львѣвъ, дня 22. Студня 1892.

СИЛЬВЕСТЕРЪ,

Митрополитъ.

ЮЛІАНЪ,

Епископъ Перемыскій.

ЮЛІАНЪ,

Епископъ Станиславѣвскій.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 10. Сѣчня 1893.

Ч. 239.

Одозва централь-
ного комітета, для
торжественного об-
ходу юбилея 50
лѣтнего Епископ-
ства св. Отця П.
Льва XIII.

Ч. 3.

Оголошае ся слѣдуюча одозва центрального комітета для торжественного обходу Юбилея 50-лѣтнего Епископства св. Отца Льва П. XIII.

„О Д О З В А.

Зближае ся день радостный для цѣлои католицкой Церкви, для всѣхъ католицкихъ народѣвъ, день великій Юбилея Святѣйшого Отца Льва П. XIII., въ которѣмъ то дни той достойный Наслѣдникъ св. Петра, буде обходити рѣдку, бо пятьдесятълѣтну рѣчницю своего Епископского рукоположенья. Радѣсть того дня ѣтчувають днесъ всѣ вѣрніи и любячіи дѣти св. Отца Юбилея по цѣлои вселенной, куда лишь сягае папскій жезлъ его духовного владѣнія, — всюда, где лишь бѣе католицке сердце, чи то въ палатахъ вельможъ, чи подъ соломяною стрѣхою убогихъ лѣнянокъ чи посередъ народѣвъ давно утвержденныхъ въ св. вѣрѣ, чи посередъ ново наверненыхъ, еще не цѣлкомъ уцивилизованныхъ народѣвъ и племенъ, котріи ледво першіи початки Божой благодати и св. вѣры Христовой отримали. Всѣ тии численніи и рѣзнодорожніи народы и племена цѣлого свѣта пильно днесъ приспособляють ся до гѣдного обхода оногo такъ рѣдкого а такъ радостного и величавого торжества и нетерпеливо выжидаютъ хвили, коли будутъ могли посѣштити до стѣпъ Достойного Юбилея и тамъ зложити ему въ даръ горячіи чувства своєї сыновної любви, своєї искренної преданности и непоколебимой вѣрности яко Тому, который отримавъ ѣтъ Бога повноту власти Апостольской въ Церквѣ Христовой, который яко Намѣстникъ Божій на земли есть видимымъ заступникомъ невидимого межѣ Богомъ а людьми единого посередника — Иисуса Христа, который яко Архіерей Нового Завѣта, яко найвысшій и единый папскій и Управитель Церкви вселенской есть Епископомъ и Отцемъ всѣхъ Епископѣвъ и Священникѣвъ и всѣхъ вѣрныхъ, которого всѣ якъ самого Иисуса Христа слухати должніи. Но не лишь сама тая верховна власть Святѣйшого Отца дѣлае его Епископскій Юбилей предметомъ такої загальной радости а его Престолъ цѣлею походѣвъ народѣвъ цѣлого, свѣта, але до того причиняе ся такожъ сама личнѣсть Святѣйшого Отца Льва П. XIII. въ которѣмъ Боже Провидѣніе въ тыхъ такъ трудныхъ и сумныхъ часахъ посадило на Престолѣ Петровѣмъ мужа незвычайныхъ свойствъ, мужа великого розуму и великого сердца, мужа повного мудрости Божой, мужа такъ возвышенного характера, токой солодичи и лагѣдности, токой любви, мира и згоды, що тыми вели-

кими дарами неба, которыми его Господь збогативъ до такъ высокаго уряда, зачудовавъ свѣтъ и звернувъ на себе очи всѣхъ вѣрныхъ сынѡвъ Христовой церкви а навѣтъ еи ворогѡвъ.

Въ томъ загальномъ оказанью найблагороднѣйшихъ чувствъ Святѣйшому Отцу Ювиляту, въ томъ всемирномъ и единопутномъ узнанью Святѣйшого Отца яко Головы цѣлого христіанства, — мы, Галицкі Русины, не можемъ и не хотимъ дати ся выпередити никому, але бажаемъ при той такъ пожеланій случайности явно и голосно изъявити чувства нашої сыновной любви и нашего крѣпкого привязанья до вселенскаго Отца цѣлого христіанства, Представителя того св. Апостольскаго Престола, ѡтъ котораго отрималисьмо св. католицку единоспасительну вѣру, той найдорожшій нашъ скорбъ, тую найцѣннѣйшу нашу спадщину; который то Престолъ по всѣ часы бувъ и есть сильною охороною нашої св. Церкви и нашего рускаго народа.

Урадовало ся ѡтцѣвске сердце Святѣйшого Отца Ювилята, коли довѣдавъ ся, що мы, Галицкі Русины, такъ щиро и горячо бажаемъ, при случайности того величаваго его Юбилея зложити лично у стѡпъ его Престола тѣи нашѣ искреннѣе чувства и дати новій доказъ нашої крѣпкой вѣрности для св. Апостольскаго Престола, — и ото Святѣйшій Отецъ благоволивъ ласкаво приречи, що съ ѡтцѣвскимъ любячимъ сердцемъ прійме представителей Галицкой Руси на окремомъ послуханью.

Великій, численный есть рускій народъ въ Галичинѣ; ѡнъ сягае до трохъ миліонѡвъ. Тожъ годить ся, щобы зарѡвно численными були его представитель передъ св. Апостольскимъ Престоломъ въ часѣ онога ласкаво намъ приреченого послуханья, щобы кромѣ русскихъ священникѡвъ зѡбрали ся тамъ якъ найчисленнѣйше такожъ представитель руской интеллигенціи, русскихъ промышленникѡвъ, мѣщанъ и селянъ, словомъ, представитель всякаго сословія нашего рускаго народа. Чимъ бѡльше буде число тыхъ различныхъ представителей нашего народа, тымъ бѡльше величавымъ буде свѣдоцтво его чувствъ для св. Апостольскаго Престола, тымъ бѡльше возрадуе ся ѡтцѣвске сердце Святѣйшого Отца на видъ такъ многихъ представителей ему всецѣло ѡданого народа рускаго.

Для тымъ успѣшнѣйшого осягненя той великой цѣли препоручае подписанный Комитетъ, завязанный для веденья нарядъ надъ обходомъ Епископскаго Юбилея Святѣйшого Отца, всѣмъ ВЧ. Урядамъ деканальнымъ, щобы такъ на соборикахъ деканальныхъ, якъ и на зѡбранияхъ, на которыхъ находили бы ся Русины всякаго сословія духовнѣи и свѣтекѣи, а такожъ черезъ ѡтнесенье ся до поединчихъ особъ въ обрубѣ деканата мешкающихъ якъ найскорше предложили запрошенье до якъ найчисленнѣйшой участи такъ русскихъ священникѡвъ якъ и русскихъ мірянъ, представителей бѡльшой посѣлости, интеллигенціи, ремѣсникѡвъ, мѣщанъ и селянъ въ маючѣи удати ся до Риму окремоі рускоі допутациі, при чѣмъ Комитетъ заявляє, що було бы весьма пожеланымъ, щобы мірскій представитель на послуханью у Святѣйшого Отца явили ся по можности въ нашихъ такъ хорошихъ народныхъ строяхъ. Если бы мѣстцевый Комитетъ узнавъ за добре, щобы декотрі зъ особъ въ обрубѣ деканатѡвъ перебуваючи ѡтъ Президіи центрального Комитету були запрошені, то упрощае ся о томъ безпоровочно центральному Комитетови донести, а желаніе то буде выповнено.

Найѡтповѣднѣйшимъ часомъ до ѡтѣзда той допутациі есть мѣсяць Цвѣтень слѣдующаго року, а то по Великодныхъ Святахъ. Часъ то отже недалекій, для того звать ВЧ. Уряды деканальнѣи поспѣшити съ довершеньемъ предложе-

ного дѣла и заразъ по зголошенью ся, а найдалше до 1. Лютого с. р. надѣслати до підписаного Комитета списъ всѣхъ Русинѣвъ, желающихъ взяти участь въ реченой депутаціи.

Однако, понеже въ томъ часѣ Епископского Ювілея Святѣйшого Отца снѣшати до Риму путники зъ цѣлого свѣта, зъ найдалшихъ его закутинъ, такожъ съ матеріальною — въ теперѣшнихъ сумныхъ обставинахъ Св. Отцу необходимою помочію, несучи съ собою заразомъ и розличні дары, — то и мы, Русины, не можемъ не наслѣдовати того красного ихъ примѣра. Правда, нашъ рускій нарѣдъ небогатый и на обильні датки, на дорогоцѣнні дары здобути ся не може, — однако не дасть ся заперечити, що въ означені обѣжникомъ Преосв. Еп. Ординаріята зъ дня 14. Студня 1892 Ч. 650/орд. три дни, т. е. въ праздникъ Рождества Христова, Нового року и Стрѣтенія, зѣбрані въ Церквѣ лепты вѣрныхъ, такожъ датки ѡтъ самого ВЧ. Духовенства и ѡтъ братствъ церковныхъ — принесли бы таку суму, котора бы и представляла значный датокъ любви для Святѣйшого Отца и заразомъ уможливила офѣрованье Святѣйшому Отцу якогось показнѣйшого и числу Галицкихъ Русинѣвъ ѡтповѣдающего дару. Комитетъ упрашае протое ВЧ. Уряды деканальні щобы вразъ съ ВЧ. кондоканальнымъ Духовенствомъ и въ томъ важномъ взглядѣ прійшли ему въ помѣчь для успѣшного довершенья того рѣвно красного якъ и конечного дѣла. Всякій же того рода датки належитъ присылати впростъ до ВПр. Еп. Консistoriи, але по можности вчасно, щобы Комитетъ, знаючи, яку суму мае до розпорядимости, мѣгъ тымъ свободнѣйше заняти ся ѡтповѣднымъ выконаньемъ назначеного для Святѣйшого Отца дару.

Въ кѣнци примѣчае Комитетъ, що подѣлавъ уже вступні кроки въ цѣли зниження подорожи до Риму для участникѣвъ руской депутаціи, щобы и менше заможні Русины могли до тоиже прилучити ся и що уже теперь Комитетъ може повѣдомити, що кошта подорожи I. клясою бѣльше менше 100 зл., II. 70 зл., а III. 45 зл. вынести будутъ

Всякій подрѣбнѣ вѣсти що до часу ѡтѣзда руской депутаціи до Риму и що до другихъ тутъ належачихъ дѣлъ, будутъ въ своемъ часѣ подані до публичной вѣдомости.

Ѳъ центрального Комитета занимающего ся обходомъ Епископского Ювілея Святѣйшого Отца Льва П. XIII.

Подаючи тую ѡдзову до вѣдомости Всеч. урядѣвъ деканальныхъ и всего Духовенства, поручаеся вѣспирати якъ найгорячѣйше всѣ заходы того Комитета въ способъ нимъ указанный. Заразомъ поручае ся Всеч. Душпаствырямъ датки зъ поодинокихъ душпаствырствъ пересылати заразъ по Стрѣтенію до дотычныхъ Всеч. Урядѣвъ деканальныхъ, котрі то датки Всеч. уряды дек. съ точными списками жертвовавшихъ сюда безотволочно предложити мають.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 13. Сѣчня 1893.

Ч. 6796.

Ч. 4.

Поясненье св. Евангелій Дра. Іосифа Комарницкого.

„Поясненье св. Евангелій“ написавъ Дръ Іосифъ Комарницкій. Выпускъ 1, цѣна 50 кр., Львѣвъ, накладомъ автора; въ Ставропигійской печатнѣ, сторѣнь 128 звичайной 8-ки.

Поясненье святыхъ Евангелій, потребу котораго ѡдчували всѣ нашѣ Священники ѡдъ довшого уже часу, найшло въ особѣ Всесвѣтлѣйшого и Высокопреподобного Автора иайотвѣтнѣйшого труженника; а судячи по первымъ выпуску, стане оно такъ пѡдъ взглядомъ основности католицкой богословской науки, якъ и зъ богатства и добору жерель зъ которыхъ зачерпнута, на выжинѣ сегочасной высоко розвинутой богословской егзигетики.

До пѡзнанья, хотъ поверховного, великой цѣнности труда того, досить буде навести лишь предметъ, якій на 88 сторонахъ пояснивъ Всесвѣтлый Авторъ передъ приступленьемъ до самого „Поясненя св. Евангелія отъ Матѡея“ Розбирае онъ именно :

- 1) О читаню св. Письма (12 сторонъ).
- 2) О св. Книгахъ Нового Завѣта (5 сторонъ).
- 3) О св. Евангеліяхъ въ загалѣ (10 сторонъ).
- 4) О взаимнѡмъ отношенію трехъ первыхъ Евангелій (10 сторонъ).
- 5) О хронологіи св. Евангелій (19 сторонъ).

Дальше поясняе основно въ

- § 1. О св. Евангелистѣ Матѡею (4 сторонъ).
- § 2. О подлинности первого св. Евангелія (7 сторонъ).
- § 3. О неповрежденности первого св. Евангелія (1 сторона).
- § 4. Якимъ языкомъ написане перве св. Евангеліе (7 сторонъ).
- § 5. Коли и где написане перве св. Евангеліе (2 сторонъ).
- § 6. О назначенію цѣли и подѣлѣ первого св. Евангелія (7 сторонъ).
- § 7. Егзегетична література (3 сторонъ).

Саможъ „поясненье“ богате въ жерела и мнѣнія св. Отцѣвъ и наилучшихъ Егзегетѡвъ, подасть каждому Священникови пребогатый кормъ душевный, образованье и богословске розумѣнье св. Письма и успособить при Божой помочи до ревного и умного проповѣданья слова Божого.

Желаючи Всесвѣт. Авторови помочи Божой къ довершенію великого и вельми хосѣнного труда, поручаемъ Всѣ Душпастырямъ, щобы постарались каждый для своей матерной церкви набуті по одному примѣрникови згаданого сочиненія, на що Всѣ. О. Деканы при визитаціяхъ наблюдать будутъ.

Отъ Еп. Ординар ата.

Перемышль дня 31. Студня 1892.

Ч. 5.

Книгарня накладова „Austria“ (Wien I. Habsburgergasse) намѣряе въ 100-рѡчницу смерти Королевы Маріи Антоніи выдати докладну, на вѣрныхъ жерелахъ оперту исторію той нещасливой и благородной доньки Маріи Тересіи. Дѣло тое стояти буде 5 зл. 30 кр. и можна замавляти такожъ на сплату въ 5 мѣсячныхъ ратахъ. Подаючи повыше до вѣдомости Всѣ. Духовенства поручае ся речену книжку по можности набувати.

Отъ Еп. Консисто́ріи.

Перемышль, дня 2. Сѣчня 1893.

Ч. 6878/92.

Дѣло „исторія Королевы Маріи Антоніи“.

ХРОНИКА.

Презенты получили:

- Ч. 7022/92. Пирогъ Даніиль, на парохію Тыханя, деканата Дукляньского.
„ 7023/92. Мельникъ Лука, на парохію Ольховець, деканата Дукляньского.

До каноничной институціи завозвані:

- Ч. 41. Ковальскій Антоній, на Новосёлки гост. деканата Комарняньского.
„ 215. Копыстяньскій Іеронимъ, на Передѣльницю, деканата Добромильского.
Ч. 217. Давидовичъ Емиліянъ, получилъ каноничну институцію на Мысцову деканата Дукляньского.
„ 217. Мельникъ Лука, получилъ завѣдательство въ Полянчику дек. Балигородс.

Отличія крылошаньскіи получили:

- Ч. 6572/92. Волошакъ Антоній, парохъ въ Колодрубяхъ, деканата Комарняньского.
„ 6849/92. Кобрынъ Іоаннъ, парохъ въ Олешичахъ, деканата Олешницкого.
„ 55. Левицкій Ілія, парохъ въ Щавномъ, деканата Яслиского.

Именованя:

- Ч. 6508/92. Копыстяньскій Сильвестеръ, парохъ въ Сушицѣ великой именованъ М. Деканомъ для деканата Старосольского.
„ 6573/92. Бѣрецкій Владыславъ, парохъ въ Ольшанахъ, именованъ М. Деканомъ для деканата Нижанкѣвского.

На конкурсъ съ речинцемъ убѣгательства до дня 22. Марта 1893 выставляютъ ся:

- Ч. 20. Беніова, деканата Высочаньского наданя приватного.
„ 217. Полянчикъ, деканата Балигородского, наданя приватного.

ЖЕРТВЫ

на перенесенье мощей бп. Еппа Іоанна Снѣгурского.

Ч. 7099/92. Затварницкій урядъ дек. надославъ квоту 18 зл. 50 кр. котору зложили ОО. Була Николай 1 зл. Лодыньскій Петръ 1 зл. Кузевъ Іоаннъ 1 зл. Войтовичъ Θεодосій 1 зл. Моравскій Еронимъ 1 зл. Котецкій Іосифъ 1 зл. Туряньскій Михаилъ 1 зл. Яросевичъ Іоаннъ 1 зл. Капко Димитрій 1 зл. Стукачъ Певель 1 зл. Котысъ Аѳанасій 1 зл. Сологубъ Василій 1 зл. Лещишакъ Никифоръ 1 зл. Должицкій Феликсъ 1 зл. Левицкій Володимиръ 1 зл. Мигуловичъ Маркиллъ 3 зл. Ильницкій Петръ 50 кр.

Отъ Е. п. О р д и н а р і а т а.

Перемышль, дня 16. Сѣчня 1893.

† ЮЛІАНЪ
Епископъ.